

càritas

EL BATEC

de Càritas Diocesana de Barcelona

núm. 2 febrer 2014

70 anys al costat de les persones - **2**

Llar, habitatge i salut - **8 i 9**

Visitem uns pisos compartits - **10 i 11**

Entrevista al Delegat Episcopal - **12**

70 anys al costat de les persones

El passat 28 de gener es van celebrar els 70 anys de la creació de Càritas Diocesana de Barcelona. Sota el nom de "Secretariat General Diocesà de Beneficència Cristiana" el bisbe Gregorio Modrego impulsava l'any 1944 l'acció caritativa de l'Església "para contribuir más eficazmente a la solución del problema que angustia nuestro corazón de Padre de todos nuestros diocesanos, pero especialmente de los pobres, enfermos y desvalidos y de todos cuantos sufren".

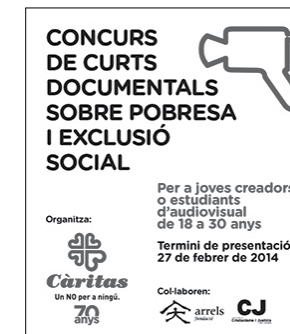
Aquesta celebració, senzilla i profunda, ens fa retornar al sentit de la missió de Càritas. Com diu el Papa Francesc: "Càritas es la institució de l'amor de l'Església. Càritas té una dimensió d'acció social en el sentit més ampli de la paraula. I una dimensió mística, és a dir, ficada en el cor de l'Església. Càritas és la carícia de l'Església al seu poble. La carícia de la Mare Església als seus fills, la tendresa, la proximitat".

En el marc d'aquests 70 anys, hem organitzat una **exposició al Palau Robert sobre l'acció social, la sensibilització i la denúncia que portem a terme**, serà els propers mesos de **març i abril** (espai cedit desinteressadament pel Departament de Presidència de la Generalitat de Catalunya). És per això que no podem deixar de donar-vos les **gràcies a tots i totes per haver fet possible aquests 70 anys, gràcies de tot cor!**

Aquest aniversari coincideix en el temps amb la **creació de la nova Càritas Diocesana de Sant Feliu i Càritas Diocesana de Terrassa**, conveni que va ser signat el passat dilluns 27 de gener. **Volem donar les gràcies a les treballadores i treballadors i persones voluntàries per tots aquests anys de treball en comú i a aquestes Càritas germanes els hi desitgem el millor per a aquesta nova etapa.**

Jordi Roglà de Leuw

Director de Càritas Diocesana de Barcelona

Imatge del concurs de curts

Acte de signatura del conveni

Nova oficina del SMH a Pallemà

Inauguració de la nova seu de Càritas Diocesana de Terrassa

CÀRITAS CONVOCA UN "CONCURS DE CURTS DOCUMENTALS SOBRE POBRESA I EXCLUSIÓ SOCIAL"

Darrere les xifres sobre pobresa, hi ha persones concretes que romanen invisibles als ulls de la nostra societat. Per donar a conèixer aquestes realitats, Càritas Diocesana de Barcelona ha organitzat, amb Arrels Fundació i el Centre d'Estudis de Cristianisme i Justícia, el "Concurs de curts documentals sobre pobresa i exclusió social". Aquest s'adreça a joves creadors audiovisuals, entre 18 i 30 anys. Els 10 films finalistes optaran al 1r, 2n i 3r premi. Els guardons es lliuraran en una acte que tindrà lloc a l'abril de 2014 al Palau Robert.

CÀRITAS I EL DEPARTAMENT DE TERRITORI I SOSTENIBILITAT COL·LABOREN EN LA LLUITA CONTRA L'EXCLUSIÓ SOCIAL RESIDENCIAL

El desembre es va signar una pròrroga del primer conveni entre Càritas i el Departament de Territori i Sostenibilitat per enfortir els mecanismes de lluita contra l'exclusió social residencial. El nou acord permet que Càritas col·labori amb les prestacions d'especial urgència de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya. Dintre de les accions per ajudar les persones amb problemes d'habitatge també s'inclouen els 106 pisos cedits pel Departament entre 2011 i 2013, que formen part del parc de 363 habitatges de Càritas, dels quals 294 són de lloguer social i estan gestionats per la Fundació Foment de l'Habitatge Social, entitat vinculada a Càritas.

PALLEJÀ OBRE UN PUNT D'ATENCIÓ DEL SERVEI DE MEDIACIÓ EN HABITATGE DE CÀRITAS DIOCESANA DE BARCELONA

La pèrdua de l'habitatge deixa les persones en una situació molt vulnerable. Per donar resposta al seu patiment i garantir-los una llar, Càritas Diocesana de Barcelona va crear fa dos anys el Servei de Mediació en Habitatge. Amb l'objectiu de fer arribar aquest servei a més persones Càritas col·labora amb ajuntaments i entitats. El mes de novembre es va obrir una oficina a Pallemà, gràcies a un conveni signat amb l'ajuntament, per donar suport a persones amb dificultats per pagar la hipoteca o el lloguer.

EL BISBE DE TERRASSA INAUGURA LA SEU DE CÀRITAS DIOCESANA

El 17 d'octubre de 2013, en el marc del Dia Internacional per a l'Eradicació de la Pobresa, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa, va inaugurar la seu provisional de Càritas Diocesana de Terrassa al carrer Zurbano 47 de Sabadell. Durant l'acte, Salvador Obiols, director general, va destacar el compromís de Càritas contra la injustícia i Mn. Francesc Catarineu, delegat episcopal, va remarcar la il·lusió per aquesta nova etapa i el desig de restar al servei de les persones més vulnerables.

Edita: Àrea de Comunicació de Càritas Diocesana de Barcelona

Disseny: l'Apòstrof, sccl - **Dipòsit legal:** DPL-B-18.956-2004 - Paper cedit per COMART S.A.

@caritasbcn caritasbarcelona www.caritasbcn.org

Exposició
Palau Robert
Del 3 de març
al 27 d'abril de 2014

Vine i sabràs tot allò que fem
gràcies a tots aquells que col·laboreu

 Acció
social
Sensibilit
zació
Denúncia

www.caritasbcn.org

SENSIBILITZEM

Voluntariat

Conferències que generen reflexió i debat al voltant de l'acció voluntària

Un dels eixos de l'acció del Programa de Voluntariat de Càritas és la formació permanent de les persones voluntàries. És per això que per al curs 2013-2014 ha organitzat un cicle de reflexions entorn de l'experiència del voluntariat, que consta de 7 conferències sobre temes relacionats amb el desenvolupament de l'acció voluntària.

Toni Nello explica els principis que guien una acció de voluntariat.

En aquest marc, el 18 de desembre es va celebrar la conferència "Principis ètics del voluntariat". Durant l'exposició, el sacerdot Toni Nello, doctor en Teologia Moral i professor d'Antropologia i Ètica de la Universitat Ramon Llull, va anar desgranant amb precisió, davant un auditori de seixanta persones, els principis que han de guiar una acció de voluntariat: beneficència, autonomia, justícia, solidaritat, gratuïtat, professionalitat i coresponsabilitat.

Aquestes conferències s'adrecen a totes les voluntàries i voluntaris en actiu que ja estan realitzant una tasca voluntària a Càritas, i

que volen aprofundir en la seva formació.

Les persones interessades a assistir-hi s'han d'inscriure prèviament a escoladeformacio@caritasbcn.org o per telèfon al 93 344 16 73, de dilluns a divendres de 10 a 14h o dilluns i dimecres de 16 a 18h.

Entitats amb Cor

Càritas sensibilitza els alumnes de primària i de secundària sobre els valors de la solidaritat i la justícia social

L'educació és el primer pas perquè la nostra societat aconsegueixi viure des de la fraternitat i la justícia social. Si aconseguim que els infants i els joves es formin a les escoles com a persones, més enllà d'adquirir eines per ser bons professionals, estarem més a prop de viure en una societat realment cohesionada. Conscients de la importància de l'educació, des de Càritas Diocesana de Barcelona hem posat en marxa el projecte **Escoles amb Cor-Educació en Valors**, dins del marc de la iniciativa Entitats amb Cor.

Entitats amb Cor aglutina clubs, associacions de diferents àmbits, empreses, universitats, etc., que treballen en col·laboració amb Càritas per aconseguir fons i recursos per als nostres projectes socials. A través d'Escoles amb Cor, els 26 voluntaris que formen el projecte oferiran xerrades a alumnes de primària i secundària per motivar la seva implicació en aquest tipus d'accions i, paral·lelament, els sensibilitzaran sobre els valors de la solidaritat i la igualtat.

Aquí recollim testimonis que són representatius del nostre dia a dia: gent que necessita suport, persones disposades a ajudar i moltes històries commovedores. Són uns missatges que ens colpeixen, i per això els volem compartir amb tu. A més, et convidem a seguir-nos a les xarxes socials: un espai per participar i fer possible que Càritas arribi més lluny!

La solidaritat dels més joves

Tinc 17 anys i sóc de l'Hospitalet de Llobregat. La meua ciutat, on viu molta gent humil, necessita gent que col·labori per lluitar contra les injustícies socials. A mi m'agradaria, a través de Càritas, ajudar quantes més persones pugui. Els meus horaris, donat els estudis, són bastant limitats però puc mirar de combinar-los per fer de voluntari.

El patiment davant d'un desnonament

Escriu perquè no sé a qui recórrer, estic en risc de desnonament i no tinc enlloc on anar. Déu meu, les meves nenes al carrer ¡quina vida! Estic desesperada, a l'atur sense subsidi ni prestacions de cap tipus. Què faig?

La voluntat d'ajudar malgrat la distància

Visc a Cuba i estic buscant la manera de poder contactar amb N. S., que està en risc de ser desnonada juntament amb els seus dos fills, i a qui Càritas ha facilitat algun tipus d'assistència segons s'ha publicat als mitjans de comunicació. M'agradaria poder ajudar aquesta persona al més aviat possible, perquè entenc que la seva situació és bastant difícil i és important reaccionar ràpid.

Segueix-nos
i participa!

@caritasbcn

Gemma García @Gemmargarfuertes
@caritasbcn alerta del "alarmante" deterioro de la salud física y emocional de sus usuarios: [lavanguardia.com/salud/20131218 ...](http://lavanguardia.com/salud/20131218...) vía @LaVanguardia"

Gerard Sentís Garcés @gsentisgarces
Carme Trilla presenta dades esfereïdores sobre pobresa i persones ateses a @caritasbcn. Desigualtats s'intensifiquen i perpetuen #Pobresabcn

Toni Ayala @ToniAyala_bcn
Sara, una de les usuàries del nou servei d'ocupació de @caritasbcn: "Estava desesperada per trobar una feina". <http://bit.ly/19IZ4IM>

www.facebook.com/caritasbarcelona
www.caritasbcn.org

Càritas és una entitat viva formada per persones diverses. Entre totes ajuden a escriure una història compartida dedicada a millorar la vida de les persones més vulnerables. Aquest és un espai on comparteixen les seves motivacions i experiències.

Mª Carme Villalba

Diplmada en Treball Social i Postgrau en Teologia. Moguda per la seva inquietud social va decidir canviar de feina i treballar a Càritas. El 31 de gener es va jubilar després de dedicar 39 anys a la institució ocupant diverses responsabilitats.

Defineix Càritas en tres paraules:
Solidaritat, compromís, esperança, i moltes altres que configuren la generositat de moltes persones.

Per què vas decidir treballar a Càritas?
Des dels 15 anys realitzava tasques socials com a voluntària de parròquia i en entitats d'Església, i va arribar un moment en què la meua feina de secretària de direcció no m'omplia gens i volia canviar. Per a mi va ser un regal inesperat que m'oferissin treballar a la recepció de Càritas: un lloc on podia estar al costat de la gent més vulnerable i la podia acollir, escoltar i acompanyar. Després em van animar a fer la diplomatura de Treball Social, i fins aquí.

Què t'ha aportat la teua tasca?
Un respecte immens per les persones i famílies que s'acosten a Càritas demanant ajuda. Molts moments compartits amb altres professionals i amb voluntaris durant els que hem viscut la joia i la tristesa dels altres com a pròpia. I un sentiment profund d'agraïment a Càritas per tot el que aprèn i m'ha donat durant tots aquests anys.

Mª Luisa Yzaguirre

Va desenvolupar la seva activitat professional durant 23 anys a Cementiris de Barcelona assumint diverses responsabilitats, i des del 2011 és voluntària de Càritas al programa Empreses amb Cor.

Defineix Càritas en tres paraules:
Amor, solidaritat, honestat... i neces-
sito afegir-ne una altra: efectivitat.

Per què vas decidir ser voluntària a Càritas?
En el moment de jubilar-me em vaig adonar que la vida havia estat molt amable amb mi i vaig pensar que era el moment de treballar per a aquelles persones a qui la vida havia tractat malament. Vaig escollir Càritas perquè el seu ideari està molt a prop de la meua manera de pensar però, sobretot, per la serietat i rigor amb què desenvolupa la seva tasca.

Què t'ha aportat la teua tasca?
El plaer d'ajudar a la sostenibilitat de Càritas fent servir les meves habilitats, intentant aconseguir noves fites perquè la nostra institució pugui arribar encara a més gent que la necessita per seguir endavant.

Grau Ussetti

Educador social i antropòleg. És director del Centre Sant Jaume de la Fundació Carles Blanch, entitat que ofereix ajuda a infants i joves en situació d'alta vulnerabilitat o risc d'exclusió social. Càritas li dona suport des del moment de la seva creació i coordina les gestions del Programa Proinfància de La Caixa.

Defineix Càritas en tres paraules:
Compromís, resposta i acció.

D'on sorgeix la necessitat de col·laborar amb Càritas?
El primer contacte va sorgir de la necessitat dels patrons de la Fundació de trobar una entitat de referència i de qualitat en l'àmbit de la intervenció social que els oferís un context i un marc educatiu estable on treballar amb infants, joves i les seves famílies; tot aprofitant l'expertesa i el treball conjunt dels professionals. A més, el suport econòmic de Càritas ha esdevingut amb els anys un factor clau per al manteniment dels projectes.

Què t'aporta el treball en xarxa?
El treball en xarxa és la garantia que el conjunt d'entitats i professionals treballen per la transformació de les realitats que ens envolten partint de la suma de les aportacions i coneixements de cadascú, posant-les al servei de les persones amb i per a qui treballem.

La precarietat en l'habitatge

AFECTA GREUMENT LA SALUT DE LES PERSONES

El 18 de desembre es va presentar en roda de premsa l'informe *"Llar, habitatge i salut. Acció i prevenció residencial"*, dut a terme conjuntament per l'Agència de la Salut Pública de Barcelona i Càritas Diocesana de Barcelona. Les conclusions extretes ens han fet constatar que, juntament amb l'atur, **el principal problema de la nostra societat és la impossibilitat d'accedir a una llar digna** pel sobreendeutament i la dificultat de fer front al cost de l'habitatge.

Les dades analitzades en aquest informe han posat de manifest que les **persones que acompanyem en el Servei de Mediació en Habitatge de Càritas viuen situacions d'extrema vulnerabilitat**, ja que perdre l'habitatge o patir per no poder pagar les factures genera molta angoixa. La seva fragilitat també es reflecteix en el fet que **cada vegada més han de viure acollides a casa de les seves famílies o amics, el seu espai vital es redueix a una habitació o han de rellogar per poder arribar a final de mes.**

L'estudi ha analitzat l'impacte en les persones d'aquestes situacions i **ha constatat una relació entre les condicions d'habitatge inadequades i la mala salut física i mental.** Així mateix, també ha detectat que **la precarietat en l'habitatge afecta més la salut de les dones** (un 50% de les dones ateses per Càritas tenen mals de cap o d'esquena, migranyes, etc.) que la dels homes (un 30% d'ells). Pel que fa als **infants**, pateixen de manera significativa els **efectes negatius de viure en la precarietat**, perquè la pressió els provoca **problemes de salut física (otitis), alimentació o salut mental.**

La impossibilitat d'accedir a una llar digna afecta greument la salut.

2 de cada 3 persones adultes (70%) que atensem a Càritas pateixen situacions d'ansietat o depressió pel fet de viure en males condicions, davant del 18% de la població de Barcelona.

El 80% de dones tenen mal d'esquena crònic i el 60% migranya, davant del 19% i el 9% de dones de la capital catalana.

Més del 50% de nens i el 40% de nenes tenen problemes psíquics i de conducta, un percentatge que no supera el 5% en el conjunt dels menors de Barcelona.

Un de cada cinc nens ha tingut otitis de repetició durant l'últim any, mentre que en la població infantil de la ciutat es dona en un de cada 40 infants.

Càritas actua en tres eixos per tal que les **persones ateses puguin tenir una habitatge en condicions adequades**, suport que també els aporta un **factor d'estabilitat que repercuteix positivament en la seva salut.**

Eix 1. Ajudes econòmiques directes a les famílies per **pagar l'habitatge**. De l'any 2007 al 2013, han passat de **0,5M€** a prop dels **2M€**.

Eix 2. Servei de Mediació en Habitatge que ha permès atendre, en els seus dos primers anys d'existència, **1.804 llars (6.256 persones)** amb problemes greus de pagament de l'habitatge i **evitar 455 desnonaments**.

Eix 3. Parc d'habitatges per millorar les condicions de les llars que estan vivint en precari o en condicions inadequades. **63 habitatges compartits d'inclusió, 6 centres residencials i 294 pisos de lloguer social, amb un total de 1.515 places, durant l'any 2013.**

Davant de la situació presentada a l'informe, Càritas continua defensant la urgència d'un pacte social contra l'atur per generar ocupació i així evitar els greus problemes relacionats amb l'habitatge i la salut de les persones. A més, reivindica la necessitat de **treballar per a la recuperació física i mental de les persones que atensem.**

La precarietat en l'habitatge afecta més la salut de les dones.

Una segona oportunitat: pisos compartits per a homes en situació de sense llar

Text i fotos de Cinta Berenguer Vives

Des de Càritas constatem la necessitat de crear alternatives per oferir un habitatge a persones amb una situació econòmica precària i poca xarxa relacional, que hagin realitzat un procés personal que els permeti viure de forma més autònoma. Si els oferim un habitatge estable els donarem una segona oportunitat perquè tornin a confiar en ells mateixos i en el seu futur.

Per respondre a aquesta necessitat, el 2011 es van inaugurar els

pisos compartits per a persones en situació de sense llar Ramon Albó. Aquest és un projecte que té 4 pisos amb 3 places cadascun que acull homes majors d'edat que es troben en situació d'exclusió social. Els residents assumeixen les despeses de lloguer (150 €) i del menjar (30€ setmanals), d'acord amb els recursos econòmics amb els quals compten.

Al segon pis hi viu des de fa dos anys el Miguel Ángel, de 61 anys i jubilat, que va arribar a aquest projecte després d'haver perdut l'habitatge i passar per dures experiències que fins aleshores no havia viscut. Ens explica que ell i els seus companys s'organitzen a l'hora d'anar a comprar i fer les feines de la casa. Es coordinen entre ells perquè, com destaca el Miguel Ángel, tots saben que "la base de la convivència és el respecte".

Ell no es vol quedar quiet perquè "si et quedes tancat a casa li dones voltes al cap", i és per això que cada matí va al menjador social on anava a esmorzar, quan no tenia una llar, perquè ara fa de coordinador voluntari. I a les tardes surt a passejar o va a la biblioteca.

El Miguel Ángel comparteix com se sent al pis: "Des que he arribat veig que a poc a poc em vaig estabilitzant emocionalment, tot i que hi ha dies en què em sento una mica baix d'ànim ja que recordo les coses que m'han passat".

LA IMPORTÀNCIA DE L'ACOLLIDA I L'AJUDA

Tot i la seva difícil experiència, destaca una cosa positiva que l'ha ajudat a tirar endavant: "He tingut la sort de trobar persones que no només m'han sentit sinó que també m'han escoltat". Entre aquestes hi ha la Sònia, una treballadora dels Serveis Socials que va ser la primera que el va ajudar. L'Ángela, una treballadora de Folre -un centre per a persones sense llar de Càritas-, que li va donar molt suport moral i qui li va proposar entrar a viure en aquests pisos. I el Fernando, un noi que vivia al carrer i que li va ensenyar on estaven els menjadors socials de Barcelona. Junts van caminar molts quilòmetres per aconseguir els àpats del dia i, com recorda el Miguel Ángel: "Era una manera de mantenir-nos actius, fer exercici i no caure en el desànim".

L'ATUR, CAUSA D'EXCLUSIÓ SOCIAL

Un dels altres residents del pis és el Carlos, electromecànic jubilat de 65 anys, nascut a Donostia i que es defineix com a ciutadà del món perquè des de ben jove ha viscut a diferents països d'Europa. Aviat farà dos anys que viu al pis i hi va entrar per la precària situació en què va quedar després de viure l'agonia d'una gran empresa i una mala experiència amb una altra entitat social. El seu desig per tirar endavant el va portar a presentar-se a una feina -que li va comentar la Carme Pagès, una treballadora social de Càritas-, i va passar totes les proves tècniques,

Quan el Carlos repassa la seva història personal dels darrers anys, fa aquesta reflexió: "Jo i els meus companys som uns privilegiats, tenint en compte la situació que estan vivint moltes persones".

però en arribar al final del procés no li van donar perquè hi havia molts candidats. No aconseguir la feina va ser un cop dur que el va desanimar molt. I va ser aleshores quan la Carme li va parlar d'aquests pisos. Recorda el moment en què hi va entrar a viure i les sensacions que va tenir: "Em vaig treure els nervis del damunt i l'angoixa de pensar què faria sense feina i sense recursos per mantenir-me".

Ara que ja es troba en una situació estable també ha decidit, com el Miguel Ángel, dedicar una part del seu temps a fer una acció voluntària en el mateix menjador social. Cuidarà una parcel·la de l'hort que acaben d'estrenar que el farà sentir útil i, a més, li permetrà gaudir d'una cosa que li agrada molt: el contacte amb la terra i l'energia positiva que li transmet.

Per poder afavorir els processos de readquisició de l'autonomia personal i social del Miguel Ángel, del Carlos i dels altres homes que viuen als pisos, el projecte compta amb un educador social, el Rubén, que setmanalment realitza un seguiment i acompanyament des del respecte a la

seva autonomia i capacitat de decisió i organització.

El Rubén hi treballa des que es va obrir el projecte i ja ha acompanyat vint homes que en entrar al projecte compartien uns trets comuns: "Estaven molt deprimits i no et miraven a la cara, però després d'un temps veus un canvi perquè agafen més confiança, seguretat i s'estabilitzen a nivell psicològic". De tots destaca que són molt lluitadors, ja que han viscut situacions molt difícils que la majoria ni imaginem, i que la convivència amb ells li ha ensenyat a relativitzar la magnitud dels problemes i a donar-los la importància justa.

Cada dimarts es reuneix amb el Miguel Ángel, el Carlos i l'altre resident del pis, i és el moment de revisar els comptes de les compres que han fet, parlar de temes organitzatius del manteniment del pis, inquietuds i necessitats que tenen i, com a cloenda de la trobada, el conviden a sopar. Un acte quotidià que per a moltes persones no té res d'especial, però que per a aquests homes suposa haver fet realitat una segona oportunitat quan creien que ja les havien perdut totes.

Salvador Bacardit i Fígols

delegat episcopal de Càritas Diocesana de Barcelona

El 28 de gener es van complir 70 anys de la creació del Secretariat General Diocesà de Beneficència Cristiana, embrió de l'actual Càritas Diocesana de Barcelona. Què destaca d'aquests 70 anys?

L'objectiu és el mateix que fa 70 anys: ajudar la gent més desvalguda. Destaco, però, la millora de la manera d'ajudar que ens ha portat a canviar la beneficència social, que té una connotació paternalista, per l'acció dirigida a promocionar la persona. Aquesta aposta per les seves capacitats és la millor eina per ajudar-les a sortir de l'exclusió i recuperar la dignitat.

La història de Càritas està lligada als problemes socials que detecta en la seva tasca diària. Quins són els que més li preocupen i ocupen en aquests moments?

A les activitats que Càritas Diocesana desenvolupa a les parròquies es constaten els greus problemes de les persones immigrades que no tenen feina, però la situació que vivim ha provocat que a aquestes persones s'hi sumin les nascudes aquí. A causa de l'atur, elles i les seves famílies viuen en la incertesa i la precarietat, i moltes tenen problemes relacionats amb l'habitatge i la salut. És per això que Càritas ha creat el projecte "Feina amb Cor", un servei professional i gratuït d'acompanyament a les persones que volen trobar una feina i que vol ajudar, especialment, les persones que han esgotat la prestació o estan a punt de fer-ho i que tenen càrregues familiars.

Quina faceta de la seva tasca com a Delegat Episcopal gaudeix més?

És un goig per a mi poder viure les realitats de les comunitats i dels barris amb els voluntaris i els treballadors de Càritas. Això em permet compartir situacions de preocupació i d'esperança amb moltes persones que, dia a dia, posen en pràctica el missatge de Jesús.

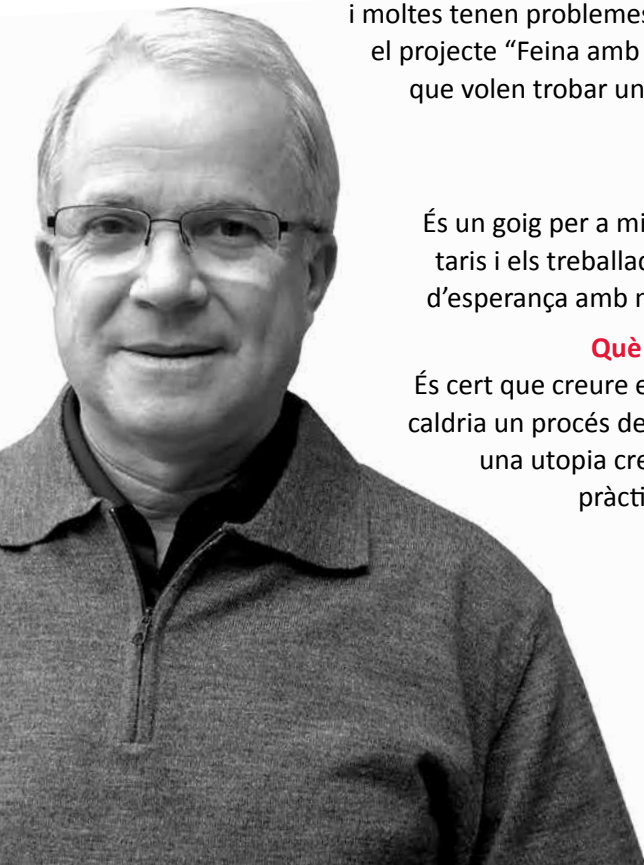
Què els diria a les persones que no creuen que un altre món és possible?

És cert que creure en un món perfecte és utòpic, perquè hi ha l'egoisme de l'ésser humà i caldria un procés de conversió de tota la humanitat que és molt difícil d'assolir. Però no és una utopia creure que cada dia avancem quan anticipem la fraternitat i la posem en pràctica en les nostres accions. En la mesura de les possibilitats de cadascú, depèn de nosaltres que fem possible aquest món millor.

Quin seria el seu desig per als propers 70 anys?

La gent potser confia més en Càritas que en l'Església. És per això que m'agradaria que aquesta dissociació es veiés superada en aconseguir que l'Església sigui capaç de respondre a la crida que ens fa el Papa Francesc, quan diu: "Com m'agradaria una Església pobra al servei dels pobres".

Cinta Berenguer Vives

FEINA
AMB COR

Estàs a l'atur des de fa temps
i has esgotat la prestació o
estàs a punt de fer-ho?

OBJECTIU:
QUE TROBIS
FEINA

A Càritas t'oferim un **acompanyament**
professional, **personalitzat** i gratuït en la
cerca de feina.

Truca al telèfon **93 117 08 11** de di a dv de 9 a 19h,
escriu a **feinaambcor@caritasbcn.org** o entra a
www.caritasbcn.org.